

La Veu de la Comarca

Setmanari Regionalista de Tortosa

ANY III

PUGNA PRO PATRIA

NUM. 119

LA CATALUNYA QUE VOLEM.—Lliure, ni dominada, ni dominadora y respectada de les regions germanas.—Estimada, per son valer al exterior y temuda per sa forsa.— Acullit com a propi al foraster que a treballar hi vinga, Y a manar y a cobrar, a fer lleys y a judicar, cada hu a casa seva, que prou hi té que fer pera enténdresli. Els empleats de la terra y pocs, actius y inteligents.—Ennoblida, altra vegada en llibres de tot saber, la que fou llengua de Sants y de Reys.—Las universitats y escolars tornadas a son esser obrador d'avenços de la ciencia y planter de filòsophs y juristas. A fora la ensopida rutina.—Intimament unida a la vella Catalunya, gloriosa en sa historia y tradicional en sas lleys y costums, una Catalunya nova, de vida expansiva y en constant progrés, seriament religiosa y il·lustradament tolerant.—Repoblada las montanyas per grans boscos, trescant pels singles els corredors en júnys moderns, trayent del terror y de las minas els fruits y minerals. Las algues de sos rius sa'tant de resclosa en resclosa movent enginys del treball.—Conservats com lèliques els monuments enruïnats o antichs y alsarne d' un art fill lègitim del antich criat en els avenços actuals. Voltar les velles poblacions historicas de populosas y amplias ciutats odernas.—Ports obrerts als productes de tots llochs; assegurar ab tractes d' una nació seria; veure al potentat ab afany de ser estimat y útil a la Patria y al obrer intervindre en lo govern donantli lo que cristianament y per dret li pertoca.—Volém deixar a nostres fills aquesta Catalunya gran avuy, com ho fou pera son temps la de nostres passats.—Pera ob tenirho tenim lo precís: Forsa, riquesa y inteligencia. Reprimim el vici del egoisme y exaltèm la virtud que a cap ens manca: L' amor a la Patria.—LLUIS DOMENECH y MUNTANER

PREUS DE SUSCRIPCIO

Tortosa al mes. 0'50
 Fora semestre. 3'00

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ

Carrer del Parque, N.º 8.

Tortosa 15 Abril de 1905.

La Redacció o fa seus los conceptes ni contenguts dels articles firmats o copiats.

SANTORAL

Diumenge 16 de Rams, St. Toribí b. y Sta. Engracia vg. y mr.—Dilluns 17 St. Anicet p. y mr. y la beata Maria Agna de Jesús.—Dimars 18 St. Eleuteri b. y sa mare Sta. Antia mrs.—Dimercres 19 Sts. Hermógenes y Vicens mrs.—Dijous Sant 20 Sta. Ignés, de Mont-Pulciá, vg.—Divendres Sant 21 St. Anselm b. y dr. y St. Apoloni mr.—Dissapte Sant 22 Sts. Soter y Cayo papas y mrs.

hores encà, tots els qui s' han arrodonat al peu de la creu l' han sentida y entesa; en mitj de les seves penes y afliccions, han sentit una veu confortadora que diu: «Resignació». La resignació se compenetra ab la creu. La seva virtud santa surt de aquesta. Per axó la resignació es com ella en l' Humanitat creyenta,

que hi es com el sol, la llum, l' alé y la vida en el món.
 D' aquí que, fora la resignació, el món es un desfici.

Aprenemla, doncs, en les nostres penes, com l' aprengué la Mare de Deu al peu de la creu.

P. Queralt.

Mes la superbia dels que veuen que no podran tenir ja may mes a sota peu al poble si les doctrines d' aquell fanàtic, s' arrelan, li declaran guerra a mort, y l' persegueixen per tot, fins a lograr empresonar-lo y a ferlo odiós al mateix poble inconscient que l' aclamava. Y encare que de res poden acusarlo, després de mil afrentosos martiris, es condenat a morir crucificat entre mitj de dos lladres.

Sempre mes el mon, ha recordat ab horror semblant tragedia y precisament avuy que tant se parla de despotisme y de injusticies, es quan mes se tindria d' honrar la memoria del que sufrí una mort afrentosa per predicar la redenció de la humanitat per medi del amor y de la justicia y no s' considera que l' fer burla y no associarse aquesta setmana al dol general, es renegar de la justicia y aplaudir el crim de qui amparat per la força del poder, se desfa per tots els medis per vils que s'ian, de sos enemics no aturantsé ni davant dels crims mes espantosos.

La figura de Jesús crucificat, será sempre lo símbol de eterna protesta contra ls abusos dels que per son orgull y per mantenir les seves concupiscencies, s' oposan als justos desitjos dels que desitjan la llibertat y lo amor de la humanitat, per unir a tots els homes y suprimir per sempre els despotismes dels explotadors dels pobles.

Resignació

El paganisme may va entendre aquesta paraula. Els qu' avuy se segueixen un nou paganisme, el de la deesa Raó tampoc l' entenen. Sols la ha compresa y ensenyada el Cristianisme. Dalt la cima del Calvari te son origen.

Jesús hi restava clavat en creu, agonic y víctima dels torments mes aplanadors que may hagin ferit a cap ser humá. Al peu de la creu la Verge Santa, la Mare del Crucificat, se hi desfeya en plor. Les punyides del Fill, flagellaven el cor de la Mare; y els dolors d' aquesta, feyen el mes viu sentir en el del Fill.

La Mare plorava y pregava. ¡Quin prec y quin plor el d' una Mare! Plorava pels dolors y ls escarnets ab qu' un poble martiritzava al seu Fill. Pregava, ajava son cor al Deu etern. a la Sobirana Omnipotencia, pera que gorís els greus torments del seu Fill y al ensemps els de la seva ánima, abismada en un mar immens de dolor.

El món sempre ls havia comprés els precs quan ells cobijaren els deliris de la propia satisfacció; mes la resignació devades l' havia cercada, per aixó la lluyta del esperit era tan ferestega y inhumana.

Havia arribada doncs l' hora de la Redempció. Y la Mare del Redemptor, la primera creatura de l' Humanitat qu' havia prestat son concurs mes directe a l' obra de redimir el Llinatge Humá, ho volia també fos la primera en participar de les noves gracies que d' ella exirien.

La mirada de la Mare se clavava en la del Fill. Y a cada cop que l' greu dolor s' estremia, l' oració de la Mare era mes intensa, mes viva, mes sentida. La Mare pregava a no poguer mes; son cor era tot pregaria a l' escalfor del prec, el torment mimvava. Jesús, tot cor, llensá una paraula, qu' era de vida, com totes les qu' havien surtit de sos llabis. La paraula era nova; ls homens no la entenien; sols la Verge Santa l' entengué. El miracle fou fet. D' ales-

ADOREMUS

La Professó

Lo dia fugitiu, seguint al sol, ja s' ha allunyat per Occident
 Y la Lluna, com ull vermell de plor, se va aixecant pausadament;
 Y s' perden les estrelles esllanguides enfonzantse en la blavor
 Y sembla fondres tot ab amargura en la hemisférica tristor.
 Fomigueja en les vies turtuoses com un mar de carn humana,
 Y acompassat y foch al lluny ronca l' tambor de la llegió romana
 Y un clamoreig retrona per l' espay y va a evahirse per la altura
 Com himne estridorós de la ansietat.....; y una claror creixent fulgura.
 Y poch a poch la professó nocturna vá avansant magestuosa
 Y apaga son clamor la multitud ab reverencia fervorosa
 Y milers d' ulls s' encenen en los rengles de la estátiva gendada
 Y la llum de les atxes qu' espurnejan reverbera en sa mirada.
 Y arrossegant les llargues vestimentes van passant les negres vestes,
 D' ulls brillants, en ses cares invisibles, y caperullades testes,
 Flamejant en ses mans los llarchs blandons; com unes vides que s' consumen
 En espirals de foch que va enlayrantse al cel; y espetegantes fumen
 Com ánimes qu' evitan lentament lo pes feixuc de lo existencia.
 ¡Quina tristor que fan al que les mira ab sant desitj de penitencia!
 Y desfilan Imatjes venerandes en memoria d' alts misteris,
 D' augustos sacrificis, de perdons, d' escarnis mil y vituperis,
 Qu' en nostres mundanals tribulacions piadosament nos aconhortan,
 Y en ales de la fé a altres etats santificades nos transportan.
 Y allá apareix lo Just clavat en creu.
 ¡Flecteu genolls, farsa judaica!
 ¡Poderosos tirans, humils esclaus, hipocresia farisaica,
 Explotadors de débils, protectors de la ignoscencia perseguida!
 ¡Ajenollat, oh ingrata Humanitat, ab sang divina redimida!
 ¡Postreuvos tots, butxins del desgraciat, insultadors de la miseria,
 Los qu' extremiu los membres brutalment al pler fangós de la materia,
 Los que gemiu, veçats innoblement pel jou d' odiosa tirania.
 Los que rihcu grollers entre ls escandols y sarcasmes de la orgia,
 Los qu' ajupiu la espatlla al pes del temps, y el cap al pes dels desenganys,
 Los que l' erguieu lleuger ab la buydor dels somnis blaus y dels pocs anys,
 Los opresors del pobre, ab lo poder ignominios de la injusticia!
 ¡Postreus tots, món senser, pilot de cucs, cau miserable d' inmundicia!
 Devant del Just, vils traficants d' honor no detindreu los vostres passos?
 Tots som iguals devall l' immensitat qu' Ell endosela ab los seus brassos,
 ¡No hi fa res que apaguin la incerta llum de vostres atxes flamejantes
 Pera enfonzar entre ombres saturnals vostres insidies repugnantes
 Que l' Just clavet en creu te l' Unívers pera servirli de parpelles,
 Y per il·luminar a tot lo mon sembra ls espays de mils de estrelles.

J. Pinyol y Mirada.

EL GRAN CRIM

Aquestos dies en que tot el mon civilisat está de dol, cal recordar el terrible drama que va acabar al cim del Golgota ab el crim mes repugnant que may hagi presenciat la humanitat.

Jesús, el gran revolucionari que predica contra ls poderosos del seu temps, y xurriaqueja als que mercajejan fins ab les coses mes santes y sagrades; es Aquell home-sobrenatural, que predica una nova doctrina

que fa tremolar de rabia als rics y ompla de goig als pobres. Una criatura encare, discuteix ab els sabis y doctars, y sempre voltat dels humils, sempre entre pobre y gent senzilla, s' obra pas arreu ahont va, y son exemple porta la fé a molt cors, que veuen clarament que les ensenyances fidelment seguides, farian d' aquest món un paradís, unintse tots els homes com a bons germans ab estreta abraçada, desprenense ls rics de la superfluitat de ses riqueses, per ajudar als seus germans pobres y esmersant los sabis sos coneixements y ciencia perque tots ne gaudeixin.

Tot vesteix dol.....

Tenebra factae sunt. Math. 27. 45.

Si be los grans prodigis de que está teixida la vida de Jesu Crist, ens demostren sa divinitat, no obstant lo mes propi y exclusiu de un Deu el veyem en sa mort, quan ne protesta la creació. En vá els deistes, atheus, e incredols, han empunyat llur ploma envenenada, per falsificar lo miracle del enfoscament del Sol en lo mitj de sa carrera, y l' tremolament de tota la terra, per espay de les tres hores que havian de contemplar l' agonía del Redemptor.

Si busquen son refugi, en negar lo testimoni dels quatre evangelistes, unaniment conformes sobre l' particular, els hi evidencie lo testimoni del gentil Fregón, qui en sa Olymp. 202, diu «A l' hora sexta (a les dotze) del dia, sens ya presentar una tan fosca nit...» etc. Si no ls hi basto lo testimoni de Fregón; aquí va la sentència d' aquell jutje suprem del tribunal d' Atenes (que després fou San

—Ves, cuidat de teua casa. Potsé sí. ¿Que jo t'pregunto que 't fa mal, així com ara? —Pos xica, la satisfeta. —Pos xica, la mal carada. —Bueno, vaiga, tens rahó. —¿No tens una d' ansetada Juanet?

—No hu crec Ximeta —Com me l' han ancomanada la demano. No te 'n fasses com que no hi ha hagut oliada, si t' astauvies un rel ja tens pera la plassada.

Cap allá entre dos foscams vorás com tothom aguayta com van passant los armats á ca 'l Capítá Manaya á buscarlo. Tots formats al pas que 'l tambal los marca se 'n van cap á les Dolós.

Mes tart la prossesó passa, y á les onze de la nit casibé tothom descansa.

Ja per lo que representa ja per la bulla que s' arma es lo Diumenge de Rams á Tortosa gran diada.

JOAN MOREIRA. Barcelona, Mars 1905.

Preneune exemple

Després dirán que les guerres no serveixen de res y que son un flagell de l' humanitat.

Doncs, als russos, lo seguit de tynyina que 'ls administren los japonesos, acabarà per obrirlosi les potencies.

Figúrinsi que abans creyan que la mellor manera d' ensenyar als polacs era imposant la llengua russa en les escoles y demés establiments docents.

Doncs ara, gracies als japonesos, han caigut en lo compte de que la instrucció está molt endarrerida á Polonia porque s' ensenya en rus, idioma que no es propi d' aquella antigua nacionalitat.

Y convenus d' aixó 'l govern rus, se disposa á reformar la lley, baix la base de enterrar lo rus de les escoles y substituirlo pel polac.

Gobernants d' Espanya, preneune exemple.

¿Quán se convencerá 'l govern de Madrid que Catalunya 's troba en lo mateix cas que Polonia? May, porque aquí, ni les pallisses mos fan adressar.

NOTICIAS

Conforme deyam en lo número prop passat, disapte tingué lloc la reunió en la Cámara Agrícola de nostra ciutat, pera tractá y buscá medis áfide possa á ratlla la fabricació d'olis artificials de diferents fruits que perjudican de una manera gran la industria dels verdades olis d'oliva y ab ella la agricultura principal riquesa de nostra Comarca.

Pocas vegadas se han vist tan concoreguts los salons de la Cámara Agrícola com ho foren lo disapte ultim. Los principals comercians, industrials y propietaris de la Comarca hi acudiren, estan tots conformes en lo pensament que'l president y diputat á Corts D. Primitivo Ayuso exposá d' enviá un misatge al Rey en el que se fessen notá los perjuins que se originan dels drets ac-

tuals dels Arancels favorables á les fruites oliginosas, afi de que en los tractats nous que 's fassin se tingan presents.

De dit missatge se pensa ferne una gran tirada afi de repartirlo per la Comarca com per totas las camaras y centres agricultors d' Espanya oferintse 'l Sr. Ayuso á fer sentir sa veu en lo Congrés al presentar el missatge y demanar l' apoyo dels Diputats y Senadors.

Va parlarse de celebrarse un gran meeting; pensament que va tenir oposició y del que nosaltres ne som partidaris, no perque cregem obteni un resultat immediat del meeting ni del nissatge, sino perque creyem es un dels medis que dehuen servirse abuy tots los que vulgan que nostra Comarca emprenga nova vida ó millor dit comensi á dona senyals de vida y aqueixos han de se moventse y una reunió de tots los elemens escampats per la Comarca que per si sols se mouen, faria que's conexasin y agermanessin aumentan son moviment, ab quin exemple se despertarian molts dels que dorman y restan petrificats y plens de un indiferentisme que 'ls mata á ells y al país.

Va acabarse la reunió nombran una Junta composta de comercians, propietaris y dels directores de la premsa local que d' acort ab la Directiva porti acap lo acordat y gestioni tot quant cregui convenient pera la Comarca. Avant.

Gracias á l' iniciativa del senyor Zulueta, s' ha possat á discussió novament la qüestió dels consums.

Pero un altre estimat amic nostre, el seuyor Marqués de Camps, abarcant el problema en sa magnitud ha pssat en una revista agrícola madrileya un article, per el que ve á dir al poble que no 's fassi ilusiones ab la supresió, transformació ó reducció del impost de consums, mentres no 's reformi tot l' actual regim economic d' Espanya.

La sana opinió del Marqués de Camps, ve resumida en els fragments que segueixen:

«De remey á n' aqueixos mals no n' hi ha mes que un y és que cada entitat política tingui camp d' acció propi, personalitat especifica y Hisenda propia y independent. En una paraula, aquí lo que 's necessita és que hi hagi una veritable autonomia municipal.

Pera l' Estat un presupost ab Hisenda propia, exclusivament propia, y lo mateix pera 'l municipi. Així mateix ho necessita l' organisme que hi hagi entremitg, sigui provincia, región ó com se li vulgui dir, porque no hem de discutir per qüestió de nom; lo que interessa son la natura lessa dels serveys comarcals, regionals ó provincials que ha de tenir á son carrec aquest organisme, y entre ells jo entenc que hi hauria d' haver especialment el de policia, sanitat, beneficencia y instrucció.

Al municipi las contribucions directas, las que son propias del terror y en ell tenen arrels; urbana, territorial, remaderia, industrial y comercial; y pera l' Estat totas las que tenen el carácter d' indirectas á mes de las que per sa propia naturalesa tinguin un veritable caracter de legalitat.

Barcelona ha honrat aquets dies al gran Lesseps, autor del Canal de Suez, colocant la lápida de la plaça que desd' ara portará 'l nom de l' illustre enginyer.

Ab tal motiu hem rebut la visita dels fills d' aquest, que assistiren a la cerimonia, durant la qual l' alcalde en son discurs recordá 'ls actes d' en Lesseps quan fou cónsul de Barce-

lona, la seva filantropia y lo molt que contribuí a aixecar l' esperit públic durant les calamitats que a aquesta ciutat affigiren allá per l' any 42 del passat sigle, afegint que Barcelona li es ademés deutora pels grans beneficis que més endevant reportá a son port la obertura del Canal de Suez.

El cónsul de França galantejó a Barcelona en son discurs, alabant l' empenedor carácter catalá. Altre tant feu el fill gran d' en Lesseps, qui recordá l' afecte que a nostra ciutat tenia son pare, amic del trevall y empenedor infatigable com la raça catalada.

No cal dir si ha de plaure a tot bon catalá que Catalunya hagi honorat a l' home insigne ab qui ayals deutes de gratitut tenia concrets.

El Correo Ibérico ocupanse del olvit y abandono en que 's te á Tortosa, tan per part dels propis com dels estranys, diu que Tortosa está en jueves, per quant los primés dies de la setmana el Rey va visitá Catalunya arriban fins á Reus y los ultims dias visita á Valencia arriban fins á Castelló y quedantse Tortosa al mitj com lo dijous pues nosaltres entenem qui ni al dijous ens troyam, sino que ja ni figurem en lo diatari, ni petrificats tampoc estem com deya el Diario sino que ni tan sols fem *nossa*.

A Valencia els republicans feyan *nossa* y se 'ls ha dat quelcom pera que no 'n fessin, á Villareal tambe hi havia temó de que el poble cansat de no podé obteni autorisació pera examplá uns carrés y expropiá dos illas de cassas, quinas indemnizacions l' Ajuntament estava disposat á pagá, ara perque no fes *nossa* l' Estat no sols ho ha autorisat sino que ell pagará el gasto, que puja molt mes que las expropiacions del pont malament anomenat del Estat aquí Tortosa.

Qui 'n te la culpa de que 'l Rey no 'ns hagi visitat y per lo tan de que no sens hagi concedit algunas de las moltas cossas de que estem tan necessitats com las avingudas del pont, carrils, carreteras, escolas, canals, etc.

La premsa no la té pas, porque prou ho ha demanat, lo poble de Tortosa ab gust y entusiasme l' hauria rebut y el teni que pagá els gastos, tampoc deu haver sigut la causa, porque ab lo qu' es gasta á cala Ciutat pera ferla malbe ni habia de sobras. ¿Si será talvegada pera que no veges lo estat miserable y pobre de nostra Ciutat?

A Vic tenen un arcalde que dias enrera no va voler rebre una comunicació en catalá y ara aprofitan la lllisó s' ha dirigit en catalá á la mateixa entitat de quina no vulgué rebre la comunicació primera. Poc á poc anirán adeprenen eixos senyos de R. O.

La botiga de Camiseria que 'l Sr. Turon instala aquí Tortosa en el carre del Angel, n.º 4, será una bonica sucursal de la que dit senyor te establerta en el carre de Fernando VII á Barcelona y contribuirá á embelli el concoregut carre del Angel en quin cada dia van obrinsi novas botigas en las que los industrials y artistes se esmeren en ferse la competencia. Llastima que las condicions del carre no respengin á tan bonica lluyta.

En una de les esmentades botigues, la del amic Francesc Pinyol ha possat á la venda al preu de 15 centims uns elegans manadets de fusta aromatissada pera escura-dents, lli-

gats ab una llassada, ab los colors nacionals catalans y un bonic escut de las quatre barras fet per lo intelligent pintor Cerveto.

Dias atras varen ser denunciats un concejal y un ciudadá que varen negarse á descubrirse al pasar el Sant Viatic, resultan absolt el prime y castigat el segont, pero mes baratet que no á un badaloni de quin ne diu lo setmanari «Jent Nova.»

«Dias enrera un subjecte no volgué descubrirse al pasar el Sant Viatic, no accedint á la adventencia del sacerdot que 'l portaba, y denunciat el fet al Jutge d' aquesta Ciutat En Andreu Gassó y Vidal, el prop passat dimarsdictá sentencia imposant á dit subjecte una penyora de vinticinco pesetas, cinc dias d' arrest y pago de costas del judici.

Comunican de Reus que fou importantissima l' Assamblea contra la lley d' alcools celebrada dererament á n' aquella ciutat.

Assistiren mes de 500 delegats de totes les regions d' Espanya y se llegiren 40 adhesions.

Se llegiren las conclusions que foren aprovades per unanimitat essent en el fondo les metexes que s' aprovaren en l' Assamblea verificada el dia 26 de mars en el teatre Conservatori de Manresa. Les conclusions s' enviarán al Govern, acompanyades d' un missatge dirigit al President del Consell y al ministre d' Hisenda.

Contra 'ls aranzels

En una reunió de comercians en fustas y industrials interessats en lo propi article, celebrada fa alguns dias, varen acordar oposarse energicament al propósit que s' ha anunciat d' aumentar considerablement en los nous aranzels los drets de aduanas á la importació de fustas extrangeras, nombrantse una comisió en la que hi tenen representació totos los intereses afectats, pera que practiqui totas las gestions que sian necessarias.

Se tracta d' una qüestió de gran interés, no solament pera 'l comer d' importació sino pera moltas importants industrials quina vida se ressentiria notablement del augment de preu de la fusta que sobrevindria si 's realisava aquell propósit. Per altra part semblant augment provocaria que 's tallessin los ja relativament escasos boscos que quedan á Espanya, ab las consecuencias funestas naturals en lo régimen de las pluwas, perjudicant considerablement la agricultura peninsular.

Al teatre Modern de Gracia doná 'l passat diumenge a la tarde un concert l' «Orfeo Gracienc», assistinthi una gran gentada desistjosa d' apreciar la valua de dit Orfeo, que per primera vegada donava un concert públic d' importancia.

L' éxit fou gran pera les tres seccions de l' Orfeo, malgrat les vacilacions naturals en un debut, y satisfets poden estar els directors senyors Fortuyns y Balcells, com tambe les professores senyoretas Cassals y Roca que desinteressadament coadjuven en la tasca d' aquella institució, ensenyant a fer patria tot fen art. Les peces que més agradaren foren La nostra nau, La gata y en Belitre, L' emigrant, Patria nova, y La filla de Maria, que hagueren de repetirse.

Finalisá la festa ab Els Segadors, ohits de peu dret per l' immens públic que omplia 'l teatre y aplaudits ab entusiasme.

Tortosa. Imp FOGUET, P. Hospital. 5.

ILUSTRACIO CATALANA

Regala una edició monumental
il·lustrada per Xiró
del poema de Mossen Verdagué

“L'ATLANTIDA”

Surt cada diumenge - Un any Ptes. 30-Mitx any Ptes. 15'50-Tres mesos Ptes. 8-Mallorca, 287-BARCELONA

Disponible

Moreso
GRAN BOTIGA DE CALSAT
DE TOTES CLASSES
Sabates y botines d' hivern
Confecció esmerada pera ls que tenen los peus delicats.

Casa fundada l' any 1866.

PREU FIXOS VENTES AL CONTAT

Piassa de la Seu y Arc del Rumen
TORTOSA

Joseph M. Cartes Mur

Metje-cirurgia homeopata del Hospital Homeopata de Barcelona.

Plàssa de la Constitució 7-1.º - (cantonada de la ravesta del Angel) **TORTOSA.**

L' Administració de la Veu de la Comarca facilitarà Catecismes de la Doctrina Aristiana compostos per lo P. ER Pere Vi es (traduits de la llengua castellana a la catalana pera major profit de las ànimes del Bisbat de Tortosa l' any 1817 per ordre del Illustringíssim Senyor Bisbe D. Manuel Ros de Medranc) al preu de 2 pessetas lo cent el text y 5 pessetas ab la explicació.

Igualment se facilitarán noticias de tot quant s'ha publicat y vá publicantse en llengua catalana en particular las obras de quinas se'n ha ocupat la Veu en sas columnas.

DISPONIBLE

DISPONIBLE

NOTICIAS

Continuo deys en lo numero prop passat desde tingne loc la tornio en la Camara Agrícola de nostra ciutat para tracta y discutir de los intereses de la agricultura y de la industria de una manera gran y efectiva de los intereses de la agricultura principal y de la industria principal de nuestra Comarca.

Barcelona ha honrat aytes dies al gran leaspe, autor del Canal de Suez, colocant la fábula de la plaza que desd' ara portará el nom de l'illustre enginyer.

En una de las cametadas de hoy, la del dia de hoy, se ha discutido la venta al preu de 15 centims una elegana mandata de fustes aromatisada para escum-denta.

Al teatro Modern de Gracia donat l' passat diumenge a la tarde un concert de Orquestra de Cámara, asistint una gran gentada de artistas, d' apreciar la valia de dit Orquestra per primera vegada donava un concert públic d' importancia.